

Publicerad 2008-06-07 14:22 av Björn Nilsson

Det här är sista texten för denna vecka och även för nästa. Nu åker jag bort ett tag.

All vår början bliver svår

Jag tar en promenad runt Lappkärret på Djurgården denna soliga lördagsmorgon, dagen efter "nationaldagen". Här är min nationaldag, med bråkande sothöns, elegant flygande tärnor, koltrastar som varnar för något inne i skogen och ... ett raspande ljud från en trädstam. Jag skymtar något och tittar efter i kikaren: en liten rund burrig fågel.

Den hänger där på stammen, och det tar några sekunder innan jag ser att det är en blåmes, en blåmesunge som hänger högt däruppe. Det var den som gjorde ljudet. Den är inte utfärgad ännu, färgerna är diskret murriga, men man ser blåmesteckningen på huvud och nacke. - Men vad gör den?

Den lilla blåmesen kravlar sig långsamt uppför stammen, några klotag varje gång, och när den gör det slår de små vingarna ivrigt. Jag vet inte om det hjälper vid uppstigningen, vingarna verkar inte ha mycket kraft ännu. Men uppåt går det, långsamt, långsamt.

All vår början bliver svår, men det blir säkert en stor liten blåmes av den här lilla kämpan också!

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren Björn Nilsson med Poeter.se id #18339 innehar upphovsrätten